Ἐπιμέλεια ΘΑΝΑΣΗ ΓΚΟΒΑ

ΑΧΑΪΚΑ καὶ ΑΜΑ

ΤΟ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΕΠΙΠΕΔΟ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΤΟΞΙΚΟΜΑΝΩΝ εἶναι χαμηλὸ σὲ ἀντίθεση μὲ τοὺς ἀλλοδαποὺς ποὺ ἀνήκουν σὲ ὑψηλότερο πνευματικὸ ἐπίπεδο. — Τὰ ἀνωτέρω ἀναφέρθηκαν σὲ σεμινάριο γιὰ τὰ ναρκωτικὰ ποὺ ὀργανώθηκε ἀπὸ τὸν ὅμιλο ἐθελοντήν. — Ἀσφαλῶς τὸ περισσότερο ἀνησυχητικὸ φαινόμενο τῶν τελευταίων χρόνων εἶναι ὅτι ἔχει πέση ὁ μέσος ὅρος τῆς ἡλικίας τῶν ἀτόμων ποὺ καταδικάζονται γιὰ ναρκωτικὰ ἀπὸ 30 ἕως 50 ποὺ ἦταν ἄλλοτε στὰ 20 ἕως τὰ 30 ☆ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΝΑΡΚΩΤΙΚΩΝ στὸ φοιτητικὸ χῶρο δὲν φαίνεται νὰ ὑπάρχουν στὴν Ἑλλάδα. — Ἀπὸ τὴν ἄλλη πλευρὰ ὅμως, ἡ ἐντόπιση καὶ ὁ ἔλεγχος τῆς ἐμπορίας καὶ τῆς διακινήσεως τῶν ναρκωτικῶν, γίνεται ὅλο καὶ πιὸ δύσκολος γιατὶ τὰ ναρκωτικὰ ἔρχουν φύγει ἀπὸ τοὺς κύκλους ποὺ ἦσαν γνωστοὶ στὴν Ἀστυνομία, καὶ ἔχουν μεταφερθῆ σὲ ἀνώτερα κοινωνικὰ στρώματα ☆ ΑΠΟ ΜΕΛΕΤΗ ΠΟΥ ΕΓΙΝΕ ΣΤΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟ τῶν 848 ἀσθενῶν ποὺ νοσηλεύτηκαν τὴν τελευταία πενταετία στὸ Δημόσιο ψυχιατρεῖο, βρέθηκε ὅτι περίπου τὸ 78ο/ο ἀπὸ αὐτοὺς προέρχονταν ἀπὸ διαλυμένες οἰκογένειες. — Καὶ μόνον ἕνα 10ο/ο ἦταν καθαρὰ ψυχοπαθητικὲς περιπτώσεις, ποὺ οὔτως ἢ ἄλλως θὰ δημιουργοῦσαν πρόβλημα στὴν κοινωνία. — Ἐνῶ μόνο τὸ 12ο/ο εἶναι ἄτομα δεκτικὰ θελτιώσεως ☆ ΜΕΛΕΤΕΣ ΠΑΝΤΩΣ ΠΟΥ ΕΧΟΥΝ γίνει στὸ μοναδικὸ κέντρο ἀποτοξινώσεως ποὺ εἶναι τὸ Δημόσιο Ψυχιατρεῖο, δείχνουν ὅτι μόνο τὸ 15ο/ο ἀπὸ τοὺς νοσηλευομένους θεραπεύονται. — Ἐνῶ τὸ ὑπόλοιπο 85ο/ο ὑποκύπτει σὲ ὑποτροπὲς ποὺ συνήθως καταλήγουν σὲ θάνατο.

Ὁ καφὲς

ΠΑΝΑΚΡΙΒΟΣ ἔχει γίνη στὰ δύο τελευταῖα χρόνια ὁ καφές. Κι' ὅμως, παρ' ὅλα αὐτὰ κανεὶς δὲν τὸν ἀποχωρίζεται. Ἔτσι, τὸ μόνο ποὺ ἀπομένει σὲ ὅλους μας εἶναι, νὰ τὸν χρησιμοποιοῦμε μὲ κάποια σύνεση καὶ πνεῦμα οἰκονομίας, χωρὶς 6.6αια αὐτὸ νὰ σημαίνει ὅτι θὰ τὸν πίνουμε μὲ τσιγγουνιά. Νὰ τί μπορεῖτε νὰ κάνετε:

Προτιμῆστε τὸν μὴ ἀλεσμένο καφὲ καὶ ἀλέστε τον μόνοι σας λίγο λίγο, χωρὶς νὰ χάνει τὸ ἄρωμά του. Χρησιμοποιῆστε πάντοτε μπρίκι ἀνάλογο μὲ τὰ φλυτζάνια τοῦ καφὲ ποὺ χρειάζονται γιατὶ ἂν τὸ μπρίκι εἶναι πολὺ μεγάλο, τότε ὁ καφὲς χάνει τὸ ἄρωμά του, μένει ἀρκετὸς στὰ τοιχώματα, ἀλλὰ καὶ ὡς περίσσευμα, ὡς κατακάθι.

Μὴν ἀλλάζετε συχνὰ μάρκα ἢ καφεοπτεῖο.

ΠΡΩΪΝΟ ΧΑΜΟΓΕΛΟ

Κι' αὐτὸς φοιτητὴς

ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙ νὰ μὴν ἀποκαλυφθῆ κανεὶς μπροστὰ στὸν ἱερὸ ζῆλο τῆς μαθήσεως καὶ τῆς προκοπῆς ποὺ δίνει δύναμη καὶ ἐγκαρτέρηση γιὰ σκληρὴ δουλειά, παράλληλα πρὸς τὶς σπουδές.

Πόση ἀγάπη γιὰ τὸ πνεῦμα, πόσο πάθος γιὰ τὴν προσέγγιση σὲ ἀνώτερες σφαῖρες!

Πόση δίψα γιὰ τὴν ἐπιστήμη, στὰ παιδιὰ ποὺ ἡ μικρὴ ἐμπειρία τῶν στερήσεων κατὰ τὴν περίοδο τῆς νειότης, δὲν τοὺς ψαλλιδίζει τὰ φτερὰ ἀλλὰ ἀντίθετα τὰ δυναμώνει.

Παληότερα, βέβαια, ἦσαν περισσότερες οἱ περιπτώσεις. Πράγμα ποὺ σημαίνει ὅτι οἱ λιγότεροι σημερινοὶ πρέπει νἄναι καὶ ἡρωϊκότεροι.

Καὶ ὄχι μόνον αὐτό. Τότε οἱ πειρασμοὶ τῶν ἀνέσεων, τὰ μέσα ἀναψυχῆς καὶ ὁ ρυθμὸς τῆς ζωῆς ἦσαν σὲ τόνο ἐλάσσονα. Ἦσαν ἀχεδὸν ἡ διαφορὰ τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ κακοῦ φαγητοῦ.

Διηλαδὴ μιὰ ὑπόθεση δραματική, ἀλλὰ καὶ ποὺ δὲν ἦταν ἀπαραίτητο νὰ γίνη βούκινο, ὥστε νὰ πληγώση τὴν ἀξιοπρέπεια τοῦ σπουδαστῆ.

Διαφορὰ βεβαίως καὶ στὰ ἐνδύματα. Οὔτε ὅμως τὰ γιωταχί, οὔτε τὰ ὄμοιφα ζεστὰ διαμερίσματα, οὔτε οἱ γλυκὲς μπουάτ καὶ οἱ ντισκοτὲκ μποροῦσαν νὰ δημιουργήσουν τοὺς πειρασμούς.

Νὰ ὅμως, ὅτι ὑπάρχουν καὶ σήμερα ἐκεῖνοι οἱ τσάμπιον τῆς θεληματικότητας καὶ τῆς αὐτοσυγκρατήσεως. Ἐκεῖνοι ποὺ παραμένουν ἀπτόητοι ἀπὸ τὸ θλιβερὸ τραγούδι τῆς μιζέριας καὶ τῶν στερήσεων καὶ κατευθύνουν τὸ σκάφος τῆς νειότης πρὸς τὸ ὑπερωμένον ποὺ αὐτοὶ οἱ ἴδιοι ἔχουν ἐπιλέξει.

Τέτοιων σκέψεων καὶ αἰσθημάτων ἀποτέλεσμα εἶναι ὁ θαυμασμὸς μας ὅταν βρισκόμαστε μπροστὰ στὸ φοιτητὴ ποὺ μὲ τὴν ποδιὰ καὶ τὸν δίσκο περιποιεῖται τοὺς πελάτες κεντρικοῦ ἐστιατορίου.

Μπροστὰ στὸ φοιτητὴ ποὺ μοναδικὸς του περίπατος εἶναι ἀπ' τὸ Πανεπιστήμιο στὸ σπίτι, ποὺ ἀρχίση τὴ βάρδια στὸ ἐστιατόριο.

Ὅταν λοιπὸν ἀναγκατεῖτε γιὰ μερικοὺς ἄλλους ἡ δικαιοσύνη ἀπαιτεῖ νὰ θυμόσαστε καὶ τὰ παιδιὰ ἐκεῖνα ποὺ κυνηγᾶνε μαζὶ μὲ τὸν ἐπιούσιο καὶ κάτι τὸ ἀνώτερο στὴ ζωή.

Εἶναι τὸ ἄλας αὐτῆς τῆς γενιᾶς, τῆς τόσο ἀντιφατικῆς.

ΠΑΝ

Αὐτὴ ποὺ ξοδεύει

ΖΟΥΜΕ σὲ μιὰ καταναλωτικὴ οἰκονομία. Στὴ δημιουργία αὐτῆς τῆς οἰκονομίας συνέβαλε πάρα πολὺ ἡ διαφήμιση γιατὶ ἀποτελεῖ τὸ σημαντικώτερο μέσο μαζικῆς ἐπικοινωνίας. Ἡ βιομηχανικὴ ἐπανάσταση δημιούργησε τὴ μαζικὴ παραγωγή. Ἡ διαφήμιση δημιούργησε τὴ μαζικὴ ζήτηση ποὺ ἦταν ἀπαραίτητη γιὰ νὰ ὑπάρξη καὶ νὰ διατηρηθῆ ἡ συνεχῶς αὐξανομένη παραγωγή.

Ἡ γυναίκα εἶναι ὁ πρωταγωνιστὴς στὴν καταναλωτικὴ οἰκονομία. Ὁ ἄνδρας βέβαια κερδίζει τὸν οἰκογενειακὸ προϋπολογισμό. Ἡ γυναίκα τὸν καταναλώνει. Εἶναι, πράγματι, τρομερὴ ἡ ἐπίδρασις τῆς γυναίκας στὸ ξόδεμα τοῦ οἰκογενειακοῦ εἰσοδήματος, ἀκόμη καὶ γιὰ τὰ πιὸ ἀνδρικὰ εἴδη.

Ἡ γυναῖκα καὶ τὸ σύστημα

ΑΝ οἱ γυναῖκες μποροῦσαν νὰ ἀντιληφθοῦν καὶ νὰ κατανοήσουν (γράφει ὁ διάσημος Ἀμερικανὸς οἰκονομολόγος Γκαλμπράϊθ) πῶς χρησιμοποιοῦνται ἀπὸ τὸ σύστημα, θὰ βλέπαμε σημαντικὲς ἀλλαγὲς στὸν τρόπο ζωῆς, ἰδιαίτερα τῶν μεσαίων καὶ ἀνωτέρων στεφμάτων, ποὺ κάνουν καὶ τὴ μεγαλύτερη κατανάλωση.

Πράγματι, ὁ Τζὼν Γκαλμπράϊθ εἶναι ἴσως ὁ μόνος ποὺ ἀσχολήθηκε τόσο διεξοδικὰ μὲ τὸ πῶς ἡ νοικοκυρὰ ἄθελά της γίνεται ἕνα ἀπ' τὰ κυριότερα ὄργανα τῆς καταναλωτικῆς πολιτικῆς στὸ καπιταλιστικὸ σύστημα.

Ὅταν εἶχε ἔρθη ἐδῶ στὸ Συμπόσιο γιὰ τὴ Δημοκρατία, ρωτήθηκε ἀπὸ δημοσιογράφο πῶς ἔτυχε νὰ ἐνδιαφερθῆ γιὰ πρώτη φορὰ μὲ τὸ θέμα.

Εἶμαι στενὸς φίλος τῆς Γκλόρια Στάϊνεμ, ἀπάντησε. Ἐκείνη μὲ πίεσε νὰ καταπιαστῶ μ' αὐτὸ καὶ ὅταν μελέτησα τὸ πρόβλημα, εἶδα ὅτι ἦταν πραγματικὰ συναρπαστικό.

Θ.Σ
ΦΩΤΟΤΣΙΓΚΟΓΡΑΦΕΙΟ
κλισσὲ παντὸς τυπου σε τιμη γνωριμιας
ΠΑΤΡΑΙ
τηλ. 223.296
αγ. ανδρεου 55
(εντος στοας)
Θ. ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΑ ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

"Ἡμερολόγιο" Παν. Κανελλοπούλου

Παρουσίαση ὑπὸ Κ. Ν. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ

Ἕνα ἡμερολόγιο πολιτικοῦ, ποὺ πρωτοστάτησε μάλιστα στὴν ἱστορία τὴν πολιτικὴ καὶ ἐθνικὴ τῶν τελευταίων δεκαετηρίδων, εἶναι μιὰ ἔξοχη ἱστορικὴ πηγή, ἀλλὰ ὁ πολιτικὸς αὐτὸς γιὰ νὰ τὸ δώση στὴ δημοσιότητα, θὰ πῆ πῶς ἔχει δικαιωθῆ καὶ ὅτι ἔγραφε καὶ ἐσκέφθηκε καὶ διετύπωσε στὸ Ἡμερολόγιό του, 6γῆκε πέρα ὡς πέρα ἀληθινὸ ἢ τουλάχιστο στὶς γενικὲς του γραμμές. Ὁ Παναγιώτης Κανελλόπουλος, ποὺ δημοσιεύθηκε πρόσφατα, πρὶν λίγες μέρες, τὸ Ἡμερολόγιό του τῶν ἐτῶν 1942 ἕως 1945 ἀπὸ τὰν ἐκδοτικὸ Οἶκο Κέδρος Ἀθηνῶν (σὲ 700 σελίδες) ἀνήκει σήμερα στὴν ἐθνικὴ συνείδηση, τὴν καθολικὴ πολιτικὴ συνείδηση καὶ τὸ Ἡμερολόγιό του ἔρχεται ἀκριβῶς νὰ προσμαρτυρήση αὐτὴ τὴν πανελλήνια δικαίωσή του.

Ὁ Π. Κανελλόπουλος, διώχθηκεν ἀπὸ τὴ δικτατορία καὶ ὅμως μὲ τὸν πόλεμο τοῦ 1940 σὰν Ἕλληνας δὲν τραβήχτηκε στὴν ἄκρη, ὅπως ἦταν ἐξόριστος ἐπὶ ἔτη στὰ νησιά. Ἐπῆγε στὸ Μέτωπο καὶ πολέμησε. Καὶ στὴν Κατοχὴ δὲν ἐσίγασε, δὲν περιωρίστηκε στὸν ἑαυτό του. Ἄρχισε νέους ἀγῶνες κατὰ τῶν κατακτητῶν καί, ὅταν πιὰ ἡ θέσις του στὴν Ἑλλάδα ἦταν ἄμεσα ἐπικίνδυνη γι' αὐτόν, ἐξ αἰτίας τῆς πολεμικῆς του δραστηριότητος, τὸ στρατό, τὸ ναυτικὸ καὶ ἐπῆγε στοὺς ἐλευθέρους Ἕλληνες ἀεροπορία μας ποὺ συνέχιζαν στὴ Μέση Ἀνατολὴ τὸν ἐθνικὸν ἀγῶνα. Μόλις ἔφθασε στὴν Αἴγυπτο, ἀνέλαβε σέ λίγο Ἀντιπρόεδρος τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως καὶ ὑπουργὸς τῶν τριῶν πολεμικῶν ὑπουργείων, θέσεις, ποὺ κράτησε πολὺν καιρό.

Ξαναμπῆκε στὴν Ἐθνικὴ Κυβέρνηση τὸ 1944 καὶ ἀνέλαβε μάλιστα μὲ τὸ ἴδιο θάρρος καὶ τὴν ἴδια ἀνοικτὴ εὐθύνη καὶ κίνδυνο τῶν προηγουμένων ἐθνικῶν του ἀγώνων, νὰ ἔλθη στὴν Πελοπόννησο ὡς ἐκπρόσωπος τοῦ Κράτους καὶ νὰ τὸ ἀνασυντάξη καὶ νὰ τὸ ἀναδημιουργήση.

Γι' αὐτὴ τὴν ἱστορικὴ περίοδο τοῦ Μεγάλου πολέμου ἔχει γράψει καὶ εἰδικὸ βιβλίο καί, φυσικά, ἔχει δώσει κι' ἄλλα κείμενα. Ἀλλὰ τὸ «Ἡμερολόγιο» τώρα εἶναι κάτι ἄλλο. Δὲν εἶναι ὁ συγγραφέας, ὁ ἱστορικός, ὁ πολιτικὸς ἔστω, εἶναι ὁ ἴδιος ὁ Κανελλόπουλος τῶν ἡμερῶν ἐκείνων, τῶν στιγμῶν καὶ ὡρῶν τοῦ μεγάλου ἀγῶνος ποὺ εὑρέθηκεν ἐπὶ κεφαλῆς του στὶς πιὸ κρίσιμες καμπές του. Καὶ ἀξίζουν, τὰ κείμενά του γιατὶ ἔχουν σκέψεις καὶ νέα καὶ στοιχεῖα ἐκείνων τῶν ἡμερῶν, δὲν εἶναι ἕνα ὑλικὸ ποὺ μετεπλάθη τώρα καὶ μπῆκε στὰ καλούπια τῶν ἀποτελεσμάτων καὶ τῶν ἐξελίξεων, ποὺ εἶχαν τὰ γεγονότα. Οἱ σκέψεις τοῦ Κανελλοπούλου, οἱ προβλέψεις του, οἱ συλλήψεις τοῦ μυαλοῦ του ἐπαλήθευσαν. Δὲν ἔχει, κανένας νὰ τὶς ἀμφισβητήση.

Τὸ ἐνδιαφέρον, μὲ τὸ ὁποῖο, διαβάζεται τὸ «Ἡμερολόγιο» τοῦ Κανελλοπούλου, εἶναι στὸ κατακόρυφο. Παρελαύνουν ἀπὸ τὶς σημειώσεις τῆς κάθε ἡμέρας διάσημα πρόσωπα, ἰδέες, κινήσεις κρίσεις καὶ πρὸ παντὸς νέα στοιχεῖα γιὰ τὴ συμπλήρωση τῆς ἱστορικῆς κριτικῆς καὶ θεωρήσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ ἀγῶνος στὴ Μέση Ἀνατολή, ἀγῶνος γιὰ τὸν ἐπισιτισμὸ τῆς κατεχομένης Ἑλλάδος γιὰ τὴν ἀπελευθέρωση τοῦ τόπου. Καὶ εἶναι μιὰ πρώτη πηγὴ τῶν γεγονότων ἐκεῖ καὶ μιὰ καταγραφὴ μὲ ἠθικὴν ἀξία, μὲ κῦρος.

Πολλὲς σελίδες τοῦ «Ἡμερολογίου» ἀναφέρονται στὴν Πάτρα, ὅπου ὁ Παναγιώτης Κανελλόπουλος ἔσπευσε νάρθη ὡς ἐκπρόσωπος τῆς Κυβερνήσεως εὐθὺς μετὰ τὴν ἀπομάκρυνση τῶν Γερμανῶν.

Οἱ πολλοὶ ἀπὸ μᾶς σήμερα, τὶς ζήσαμε ἐκεῖνες τὶς μέρες, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὸ Ἡμερολόγιο τοῦ Π. Κανελλοπούλου μᾶς ἔρχονται εἰδήσεις ποὺ δὲν κατείχαμε. Τὶς σελίδες αὐτὲς διαβάζουμε μὲ τὸ ἴδιο κατακόρυφο ἐνδιαφέρον, μὲ τὸ ὁποῖον παρακολουθοῦμε ὅλες τὶς σελίδες τοῦ βιβλίου του.

Ἐκεῖνο ἐπίσης ποὺ πρέπει νὰ ὑπογραμμισθῆ, εἶναι ὁ παλμὸς ὁ ψυχικός, μὲ τὸν ὁποῖον μᾶς παραδόθηκαν οἱ σημειώσεις τῆς ἡμέρας στὸ Ἡμερολόγιο. Ὁ Κανελλόπουλος ἦταν ἀφοσιωμένος στὸ Ἔθνος, στὸ Λαὸ καὶ δὲν ἐργάσθηκε γιὰ τὸν ἑαυτό του, τὸ κόμμα του, τοὺς ὁμοϊδεάτες του ἔστω. Κάθε ἐνέργειά του εἶχε κίνητρο ἐθνικό, γενικό, καὶ ἡ προσφορά του ἦταν γιὰ τὸ καλὸ τοῦ συνόλου καὶ ὄχι γιὰ μιὰ μερίδα του. Ὄρθωσε τὸ ἀνάστημά του καὶ στοὺς ξένους ἀκόμη, τοὺς φίλους, τοὺς συμμάχους. Τοῦ ἀρκοῦσεν ὅτι εἶχε δίκιο, πῶς ὁ λαὸς ἐδῶ ὑπέφερε καὶ ἐμαρτυροῦσε, καὶ αὐτὸ τὸν ἐνέπνεε σέ κάθε του πράξη, σὲ κάθε του κατακραυγή. Στὸ νέο αὐτὸ βιβλίο, τὸ «Ἡμερολόγιό» του εἶναι ἀτόφιος, ἀμείωτος, ὁλόκληρος ὁ Παναγιώτης Κανελλόπουλος, ὁ ἀλύγιστος.

Κ. Ν. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ
Μικροβιολογίας — Βιοχημείας — Αἱματολογίας —Παρασιτολογίας
DR Π. ΣΤΕΡΓΙΟΠΟΥΛΟΣ
Ἰατρὸς—Μικροβιολόγος
Διδάκτωρ Ἰατρικῆς Σχολῆς Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν
Ἰατρεῖον Κανακάρη 122 —Ἐρμοῦ
Τηλέφωνα: 222.600, οἰκίας 222-922

ΤΟ ΦΑΡΜΑΚΕΙΟ σὰν ἐπιχείρηση

Ἔξοδα λειτουργίας καὶ κέρδη

Τὸ φαρμακεῖο ἦταν πάντα μιὰ ζηλευτὴ ἐπιχείρηση σὲ ὁποιοδήποτε μέρος, σὲ μεγάλη ἢ μικρὴ πόλι. Κι' ὁ φαρμακοποιὸς εἶναι ὁ ἐπιστήμονας ἐπιχειρηματίας, ποὺ χαίρει ἰδιαίτερης ἐκτιμήσεως ἀπὸ τὴν κοινωνία.

Πολλοὶ νέοι καὶ νέες ὀνειρεύονται νὰ γίνουν φαρμακοποιοὶ καὶ νὰ ἀποκτήσουν ἕνα δικό τους φαρμακεῖο, γιὰ νὰ ἀπολαμβάνουν τὰ ἀγαθὰ μιᾶς ἐπιστημονικῆς ἐργασίας, ποὺ ἐξασφαλίζει μιὰ ἀξιοπρεπῆ ζωή, μὲ κοινωφελὲς περιεχόμενο.

Αὐτή, ἡ ζηλευτή, ἄλλοτε, εἰκόνα γιὰ τὰ φαρμακεῖα, εἶναι καὶ σήμερα, ἄραγε, ἡ πραγματική;

Μιὰ ἔρευνα, ποὺ ἔγινε τελευταῖα, ἀπέδειξε ὅτι τὰ φαρμακεῖα περνοῦν μιὰ οἰκονομικὴ κρίση, μὲ πολλὲς ἐπιπτώσεις.

Τὰ στοιχεῖα, τὰ ὁποῖα ἐμφανίζουν δεινὴ τὴν οἰκονομική κατάσταση τῶν φαρμακείων, εἶναι:

—Τὸ γεγονὸς ὅτι τὴν τελευταία δεκαετία τὰ φαρμακεῖα σὲ ὅλη τὴ χώρα αὐξήθηκαν κατὰ χίλια ἑπτακόσια, ἀφοῦ τὸ 1967 ἦσαν 1.400 καὶ πρὶν ἀπὸ λίγο εἶχαν φτάσει τὰ 3.070.

—Οἱ ἐτήσιες ἀγορὲς ὅλων τῶν φαρμακείων, τὸ 1967, ἔφθαναν τὰ 2,8 δισεκατομμύρια δρχ. Ἂν διαιρέσουμε τὸ νούμερο αὐτὸ μὲ τὸ 1.400, δηλ. μὲ τὰ φαρμακεῖα τοῦ 1968, ὁ μέσος ὅρος ἀγορῶν ἑνὸς φαρμακείου ἦταν 2.000.000 δρχ. γιὰ τὸ καθένα. Τὸν περασμένο χρόνο, τὸ 1977, οἱ ἀγορὲς ἦσαν 5 δισεκατομμύρια συνολικὰ γιὰ ὅλα τὰ φαρμακεῖα.

—Τὸ τελευταῖο νούμερο, ποὺ εἶναι σήμερα ἡ μέση δυναμικότητα, ἑνὸς φαρμακείου, ἂν πολλαπλασιαστεῖ μὲ τὸ 30 τοῖς ἑκατό, δηλ. μὲ τὸ κέρδος τοῦ φαρμακοποιοῦ, δίνει ἕνα μικτό, ἐτήσιο κέρδος 487.000 δρχ.

Ἂν τώρα ὑπολογίσουμε, μὲ αὐστηρὴ κρίση, ὅτι ἕνα φαρμακεῖο πρέπει νὰ ἔχει ἕνα τουλάχιστον βοηθὸ καὶ ἕνα μικρὸ ὑπάλληλο γιὰ τὴν μεταφορὰ τῶν φαρμάκων στὸ φαρμακεῖο, οἱ δύο μισθοί, τὸ ἐνοίκιο καὶ τὰ λοιπά, ἀπαραίτητα ἔξοδα, ἀνεβάζουν τὶς δαπάνες σὲ 468.000 δρχ. τὸ χρόνο.

Ὁπότε, ἂν ἀφαιρέσουμε τὶς 468.000 ἀπὸ τὸ μικτὸ ἐτήσιο κέρδος, ἔχουμε, ὡς καθαρὸ κέρδος, γιὰ κάθε ἐπαγγελματία φαρμακοποιό, 19.000 δρχ. τὸν χρόνο.

Ἐδῶ καὶ ἑκατὸ σαράντα χρόνια ἡ διατίμηση τῶν φαρμάκων καθιερώθηκε γιὰ δύο λόγους:

1. Γιὰ τὴν προστασία τοῦ Κοινοῦ.

2. Γιὰ τὴν ἐξασφάλιση ἐπαρκοῦς προσόδου γιὰ τὴν συντήρηση καὶ προαγωγὴ τοῦ φαρμακευτικοῦ ἔργου, ὅπως ἀναφέρει ἡ ἐπίσημη διατίμηση ἀπὸ τὸ 1838.

Καὶ εἶναι πραγματικὰ προστατευτικὸ γιὰ τὸ Κοινὸ νὰ πωλοῦνται τὰ φάρμακα παντοῦ στὶς ἴδιες σταθερὲς τιμὲς καὶ νὰ μὴν μπορεῖ κάθε φαρμακεῖο νὰ τὰ πωλεῖ σὲ ἄλλη, διαφορετικὴ τιμή.

Παράλληλα, ὅμως γιὰ νὰ ἐκπληρώνουν καὶ οἱ φαρμακοποιοὶ τὴν κοινωνική τους ἀποστολὴ καὶ νὰ ἐξυπηρετοῦν τὴν δημοσία ὑγεία, θὰ πρέπει νὰ ἔχουν ἀνάλογη οἰκονομικὴ δυνατότητα.

Γι' αὐτὸ τὸ ποσοστὸ κέρδους (30%) στὶς χονδρικὲς τιμὲς ζητεῖται νὰ γίνει 45%, ἢ νὰ γίνει 31% στὶς λιανικὲς τιμές.

Πρόκειται γιὰ ἕνα ποσοστὸ ποὺ θὰ εἶναι σὰν κέρδος, πάλι μικρότερο ἀπὸ ἐκεῖνο πολλῶν χωρῶν τῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς.

Τὸ Ὑπουργεῖο Ἐμπορίου πρέπει νὰ παρακολουθήσει τὰ ἑλληνικὰ φαρμακεῖα στὴν προσπάθειά τους νὰ λειτουργήσουν καλύτερα καὶ νὰ τὰ βοηθήσει νὰ προσαρμοσθοῦν κατὰ κάποιο τρόπο στὰ εὐρωπαϊκὰ — ἕτοιμα ὅσο μποροῦν καὶ ἐμπλουτισμένα μὲ τὰ ἀπαραίτητα φάρμακα, ὥστε νὰ μὴν εἶναι ἄργὰ ὅταν θὰ γίνει ἡ ἔνταξή μας.

Τὸ Ὑπουργεῖο Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν εἶναι ἐνημερωμένο γιὰ τὴν οἰκονομικὴ κατάσταση τῶν φαρμακείων καί, ὅπως πιστεύεται, θὰ συνηγορήσει γιὰ νὰ ἐπιτύχει ἄμεση μεταβολὴ τῶν συνθηκῶν λειτουργίας τῶν φαρμακείων, ἀλλὰ καὶ τῶν κινήτρων γιὰ τοὺς νέους, ποὺ βλέπουν τελευταῖα μὲ ἀνησυχία τὸ μέλλον τῆς ἐπιστημονικῆς ἐργασίας, ποὺ διάλεξαν νὰ ἀκολουθήσουν.

ΔΙΚΑΙΗ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ

Ἀδικεῖται ὁ κλάδος χημικῶν βιομηχανίας

Παρὰ τὴν ὑπόσχεση τοῦ κ. Λάσκαρη γιὰ τὴν "σταδιακὴ ἀποκατάσταση"

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ

Ὁ Πανελλήνιος Σύλλογος Χημικῶν Βιομηχανίας (ΠΣΧΒ) ἐξέδωσε τὴν ἀκόλουθη ἀνακοίνωση:

Ἀγανάκτηση ἐπικρατεῖ στὸ χῶρο τῶν Χημικῶν βιομηχανίας μετὰ τὴν ἀπόφαση τοῦ Πρωτοβαθμίου Διαιτητικοῦ Δικαστηρίου τῆς 11)1)78 ποὺ δίνει 10% αὔξηση στὴ Συλλογικὴ Σύμβαση Ἐργασίας τῶν Χημικῶν ἀγνοώντας παράλληλα καὶ ὅλα τὰ ὑπόλοιπα κλαδικὰ αἰτήματα. Καὶ εἶναι προκλητικὴ ἡ πρόταση τῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας ποὺ ταυτιζόμενη μὲ κείνη τῶν βιομηχάνων δίνει 12.000 στοὺς Χημικοὺς βιομηχανίας ὅταν οἱ κρατικὲς Ὑπηρεσίες ἔχουν ἀμοιβὲς γιὰ τὸν ἴδιο κλάδο τοῦ ὕψους τῶν 20.000 δρχ.

Οἱ Ὑπηρεσίες τοῦ Ὑπουργείου ἔφερανε τὴν συζήτηση στὴ βουλὴ τῆς 23)6)77 ποὺ ὁ Ὑπουργὸς κ. Λάσκαρης δέχτηκε ὅτι ὁ κλάδος τῶν Χημικῶν εἶναι ἀπὸ τοὺς πιὸ ἀδικημένους καὶ μίλεσε γιὰ σταδιακὴ ἀποκατάστασή τους;

Ὅταν οἱ ἀποδοχὲς τῶν Χημικῶν μὲ μιὰ μεγάλη συνεισφορὰ στὴ βιομηχανία ἔχουν φτάσει σὲ τόσο χαμηλὰ ἐπίπεδα τὰ τελευταία χρόνια σημαίνει πὼς ὁ κλάδος τῶν Χημικῶν βιομηχανίας βρίσκεται οὐσιαστικὰ σὲ διωγμὸ καὶ κάτι τέτοιο μόνο τὴν ἀνάπτυξη τῆς Ἑλληνικῆς τεχνολογίας καὶ τῆς βιομηχανίας δὲν μπορεῖ νὰ ἐξυπηρετήσει οὔτε καὶ ἀφήνει τοὺς Χημικοὺς νὰ συμβάλουν στὴν οἰκονομική ἀνάπτυξη τῆς χώρας.

Οἱ χημικοὶ σὲ καμμία περίπτωση δὲν εἶναι διατεθειμένοι νὰ ἀπαλλοτριώσουν τὰ δίκαια αἰτήματά τους καὶ θὰ παλαίψουν ἀποφασιστικὰ μὲ ὅλα τὰ προσφερόμενα μέσα γιὰ τὴ δικαίωση τους καὶ τὴν ἐπὶ τέλους ἀποκατάσταση τοῦ ρόλου τους στὴ βιομηχανία γιὰ τὴν ἐξυπηρέτηση τῶν πραγματικῶν συμφερόντων τοῦ τόπου. Ὁ Π.Σ.Χ.Β. καλεῖ τὸν Ὑπουργὸ Ἐργασίας νὰ πάρει σαφῆ θέση πάνω στὴ πρότασή τῶν Ὑπηρεσιῶν του ποὺ στὴ πιὸ εὐνοϊκὴ περίπτωση μόνο σὰ συνέπεια τῆς ἔλλειψης συντονισμοῦ στὸ Ὑπουργεῖο Ἐργασίας μπορεῖ νὰ θεωρηθεῖ.

Τὸ Δ.Σ. τὸ ΠΣΧΒ καλεῖ ὁλόκληρο τὸ κλάδο σὲ ἀγωνιστικὴ ἑτοιμότητα γιὰ τὴ συνέχεια τοῦ ἀγῶνα μέχρι τὴ τελικὴ δικαίωση.

Τὴν ἀνακοίνωση ὑπογράφουν ὁ πρόεδρος κ. Δ. Λαγωνίκας καὶ ὁ γραμματεὺς κ. Μ. Δασκαλάκης.

«Η ΗΜΕΡΑ» ΠΡΟ 30 ΕΤΩΝ

Ἀφαιρεῖται ἡ ἰθαγένεια ἀπὸ τὴν ἡγεσία τοῦ Κ.Κ.Ε.

ΑΘΗΝΑΙ. Ὑπὸ τῶν ὑπουργῶν Δικαιοσύνης, Ἐξωτερικῶν, Ἐσωτερικῶν καὶ Δημοσίας Τάξεως, διεβιβάσθησαν πρὸς τὴν ἐπιτροπὴν ἀποστερήσεως ἰθαγενείας τῶν ἀντεθνικῶς δρώντων, εἰς τὸ ἐξωτερικὸν προτάσεις διὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῆς ἰθαγενείας ἀπὸ τοὺς Μάρκον Βαφειάδην, Ἰωάννιδην, Μιλτ. Πορφυρογένην, Πέτρον Ρούσσον, Πέτρον Κόκκαλην, Λεων. Στρίγγον, Μῆτσον Βλαντᾶν, Βασ. Μπαρτζώταν, Νικ. Ζαχαριάδην, Δημ. Παρτσαλίδην, Δημ. Παπαρρήγαν, Ἀνδρέαν Τζήμαν, Βασ. Σαμαρικιώτην, Βασ. Γεωργίου, Πασχάλη Μητρόπουλον καὶ Θεόδ. Δογάνη.

Προσήραξε λίμπερτυ

ΘΕΣ)ΝΙΚΗ. Ἀμερικανικὸν λίμπερτυ προσήραξεν ἐπὶ ἰλύος 5 μίλια ἔξωθι τοῦ λιμένος. Εἰς τοῦτο ἔχουν φορτωθῆ ἐφόδια τοῦ στρατοῦ.

Ἡ ἰλὺς παρεσύρθη μέχρις ἐκεῖ ὑπὸ τῶν ὑδάτων τοῦ Ἀξιοῦ ποταμοῦ.

Ἐκρεμάσθη

ΧΑΛΚΙΣ. Ὁ 12ετὴς μαθητὴς Γ.Β. ἐκρεμάσθη ἀπὸ ἕνα δένδρον διότι τὸν ἐπέπληξεν ἡ μητέρα του.

Ἀπέθανε ὁ Φρῆντμαν

ΣΙΔΝΕΥ. Συνέπεια ἐγχειρήσεως σκωληκοειδίτιδος ἀπεβίωσεν ὁ παγκοσμίου φήμης Πολωνὸς πιανίστας καὶ συνθέτης Ἰωάννης Φρήντμαν.

Βακαλάος

ΑΘΗΝΑΙ. Ἐκ τοῦ παραληφθέντος ἐκ τῆς Ἑνώσεως Εἰσαγωγέων Βακαλάου, 1600 τόννων προωθήθησαν ἐπαρκεῖς ποσότητες διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Ἀχαΐας.

Κάτι νέο στὴν Πάτρα